

Søpanterettigheder fyldestgøres i den Rækkefølge, i hvilken de foran er nævnt. De, der er nævnt under samme Nummer, har indbyrdes lige Ret. Dog skal de, der er nævnt under Nr. 1 og 2, for hver Gruppes Vedkommende fyldestgøres saaledes, at de yngre gaar foran de ældre, naar de ikke hidrører fra samme Begivenhed.

§ 277. Søpanteret i Ladning falder bort, naar Godset udleveres. Det samme gælder, naar Godset sælges ved Tvangsauktion, og naar det under Rejsen sælges af Skibsføreren til Skibets eller Ladningens Behov. I sidstnævnte Tilfælde faar Fordringshaveren i Stedet Panteret i Købesummen, saa længe den ikke er udbetalt.

§ 278. Søpanteret i Ladning omfatter tillige Ejerens Krav paa Erstatning og Havaribidrag for Tab af eller Skade paa Gods og hans Krav paa Erstatning for Gods, der er solgt til Fordel for Skibet eller andre Ladningsejere.

Søpanteretten omfatter ikke Ejerens Krav paa Erstatning ifølge Forsikringsaftale.

§ 279. Paa Søpanteret i Købesummen for solgt Gods og i Ejerens Krav paa Erstatning eller Havaribidrag faar Bestemmelserne i §§ 272 og 273 tilsvarende Anvendelse.

§ 280. Udleverer Skibsføreren Gods, der er behæftet med Søpanteret, uden Samtykke af Fordringshaveren, bliver han personlig ansvarlig for Fordringen, dog ikke for det Beløb, som han godtgør, at Pantet ikke kunde have dækket. Var Modtageren ikke personlig ansvarlig for Fordringen, gælder det samme ham, hvis han havde Kundskab om Fordringen, da Godset blev udleveret. Bestemmelserne i § 79 faar tilsvarende Anvendelse.

C. Fælles Bestemmelser.

§ 281. Har en Fordringshaver Søpanteret i flere Genstande, kan han holde sig til enhver af dem for sin hele Fordring. Har Fordringshaveren søgt Fyldestgørelse i en af Genstandene for et større Beløb, end der forholdsvis faldt paa den, indtræder saavel den Ejer, der derved lider Tab, som den Søpanthaver, hvis Pant derved bliver utilstrækkeligt til hans Fyldestgørelse, for den overskydende Del i Fordringshaverens Søpanteret i de øvrige Genstande.